

Sygn. VUa 14/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Leżańska

Sędziowie: SSO Beata Łapińska

SSR del. Urszula Sipińska-Sęk (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku E. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 2 kwietnia 2014r. sygn. IV U 19/14

1. *zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że obniża zasądzoną od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz wnioskodawczyni E. K. (1) kwotę 3.520,00 (trzy tysiące pięćset dwadzieścia) złotych do kwoty 2.816,00 (dwa tysiące osiemset szesnaście) złotych tytułem odszkodowania za 4% uszczerbku na zdrowiu,*

2. *oddala apelacje w pozostałej części.*

Sygn. akt V Ua 14/14

UZASADNIENIE

(...) Oddział w T. decyzją z dnia 5.XII.13r. sygn. (...) 2-07-9528o odmówił E. K. (1) prawa do odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 19.III.13r. W uzasadnieniu decyzji wskazał, że komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 2.XII.13r. nie stwierdziła u wnioskodawczyni uszczerbku na zdrowiu, a tym samym brak podstaw do przyznania odszkodowania.

Od decyzji odwołała się E. K. (1) podnosząc, że wskutek wypadku doznała nie tylko stłuczenia głowy, odczuwała ból kręgosłupa w odcinku szyjnym, drętwienie opuszków palców u rąk, a także zawroty głowy i nudności.

ZUS nie uznał odwołania i wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2014 roku wydanym w sprawie sygn. akt IVU 19/14 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim zmienił zaskarżoną decyzję **w ten sposób, że zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział**

w T. na rzecz E. K. (1) kwotę 3520,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 5 grudnia 2013 roku tytułem odszkodowania za 5% uszczerbku na zdrowiu.

Sąd Rejonowy ustalił, że E. K. (1) była zatrudniona w (...) w P.. sp. z o.o. na stanowisku kierowcy-konduktora. W dniu 19.III.13r. uległa wypadkowi przy pracy. W drodze do autobusu na placu manewrowym poślizgnęła się na oblodzonej nawierzchni, straciła równowagę i upadła. Po wypadku wnioskodawczyni wykonała zaplanowany kurs do Ł., jednak czuła się źle i po powrocie do P.. udała się do lekarza, najpierw chirurga a następnie neurologa.

Wskutek wypadku przy pracy E. K. doznała powierzchownego urazu powłok głowy, była leczona w poradni neurologicznej, na zwolnieniu przebywała do dnia 5.IX.13r. Wróciła do pracy, jednak od połowy grudnia 2013r. przebywa ponownie na zwolnieniu lekarskim. Jest pod opieką neurologa.

U E. K. wypadek nie spowodował zmian w układzie kostnym głowy i kręgosłupa. Natomiast wypadek skutkował cerebrastenią pourazową objawiającą się bólami i zawrotami głowy oraz bólami barków. To dało 5% uszczerbku na zdrowiu.

Sąd Rejonowy uznał opinię biegłej neurolog za prawidłową. Jak wskazał Sąd Rejonowy biegła ustaliła zarówno przebieg leczenia, jak i skutki wypadku. Wnioskodawczyni kontynuowała po wypadku leczenie z uwagi na występujące bóle głowy i barków. Było niepsorne, że wnioskodawczyni wskutek upadku nie doznała urazu z uszkodzeniem skóry głowy. Biegła tego nie wskazała i była to okoliczność niesporna. Jednak nie było też sporne, że E. K. doznała urazu głowy, a dla określenia urazu nie jest konieczne, aby wystąpiły zmiany fizyczne w danym organie. Jak wskazał Sąd Rejonowy biegła uszczerbek na zdrowiu wiązała ze skutkami upadku i urazu głowy. W tym zakresie jej opinia znalazła potwierdzenie w historii choroby, w której znalazły się zapisy, że wnioskodawczyni znajdowała się pod opieką neurologa w związku z bólami i zawrotami głowy oraz bólami barków.

Dlatego Sąd Rejonowy przyjął, że skutkiem wypadku przy pracy jest cerebrastenia pourazowa. A ta została prawidłowo zakwalifikowana z punktu 10a tabeli – załącznika do rozporządzenia (...) z dnia 18.XII.02r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. Nr 234/02 poz. 1974), w tym bowiem punkcie określone są zaburzenia adaptacyjne będące następstwem urazów i wypadków, w których nie doszło do trwałych uszkodzeń (...). A u wnioskodawczyni nie nastąpiło trwałe uszkodzenie (...), a upadek i uraz głowy skutkowałą cerebrastenią pourazową.

W konsekwencji Sąd Rejonowy uznał, że u wnioskodawczyni wystąpił uszczerbek na zdrowiu będący skutkiem wypadku przy pracy. Naruszone zostało funkcjonowanie organizmu, nastąpiło upośledzenie czynności organizmu w postaci zaburzeń adaptacyjnych (art. 11 ust. 3 ustawy wypadkowej),

Dlatego wnioskodawczyni przysługuje odszkodowanie za ten uszczerbek na zdrowiu (art. 11ust.1 i art.12 ustawy).

Wysokość tego odszkodowania to kwota 3.520,00zł (5 x 704). Taką też kwotę Sąd Rejonowy zasądził od organu rentowego na rzecz wnioskodawczyni zmieniając decyzję ZUS, była ona bowiem wadliwa nie uznając wystąpienia u E. K. uszczerbku na zdrowiu (art.477¹⁴§2 kpc)..

Powyższy wyrok w całości zaskarżył apelacją organ rentowy, zarzucając mu naruszenie przepisów prawa materialnego tj. **art. 6 ust. 4** ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (D2.U. Nr 167, poz. 1322) poprzez błędne przyznanie wnioskodawczyni odszkodowania w kwocie 3520 złotych z tytułu 5% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy w dniu 19 marca 2013 roku, podczas

gdy wnioskodawczyni nie ma prawa do odszkodowania, gdyż uszczerbek na zdrowiu spowodowany tym wypadkiem wynosi 0%.

Wskazując na powyższe organ rentowy wniósł o zmianę wyroku i oddalenie odwołania.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 24 marca 2015 roku wnioskodawczyni wносиła o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych dodatkowo ustalił:

W wyniku wypadku przy pracy w dniu 19 marca 2013 roku (upadek do tyłu z uderzeniem głowy o twarde podłoże) E. K. (1) doznała urazu głowy (stłuczenie okolicy potylicznej) oraz urazu (przeciążenia) kręgosłupa szyjnego.

Uraz głowy, którego doznała wnioskodawczyni nie spowodował wstrząśnienia mózgu, a jedynie stłuczenie okolicy potylicznej, nie spowodował też objawów nerwicowych, co wyklucza rozpoznanie cerebrastenii pourazowej zaliczanej do zaburzeń adaptacyjnych będących następstwem urazów i wypadków, w których nie doszło do trwałych uszkodzeń (...) z pkt 10a załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym i długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. Nr 234, poz. 1974).

W następstwie doznanego urazu u powódki rozwinął się pourazowy zespół szyjny z bólami i zawrotami głowy, zaburzeniami widzenia, drętwieniem palców rąk. W badaniu przedmiotowym stwierdzano dodatkowo objawy korzeniowe. Schorzenia te mieszczą się pod pozycją 94a załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. jako urazowe zespoły korzonkowe- bólowe, ruchowe, czuciowe i mieszane. Dolegliwości utrzymywały się około 6 miesięcy, a po 3 miesiącach pracy nastąpił nawrót dolegliwości.

U wnioskodawczyni przed wypadkiem występowało samoistne schorzenie neurologiczne pod postacią A. K.. Obecny uszczerbek na zdrowiu wnioskodawczyni wynosi łącznie 6%, z tym że 2% uszczerbek na zdrowiu wywołują u wnioskodawczyni istniejące przed wypadkiem zmiany (Anomalia K.), natomiast długotrwały uszczerbek na zdrowiu związany tylko i wyłącznie z wypadkiem przy pracy wynosi 4%. (pkt 94a).

(dowód: opinia biegłej neurolog (...) (...)k. 59-60 verte, opinia uzupełniająca k. 81)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja organu rentowego jest zasadna jedynie w zakresie ustalonego przez Sąd Rejonowy wysokości uszczerbku na zdrowiu wnioskodawczyni będącego następstwem wypadku przy pracy.

Nie ma natomiast racji organ rentowy w zakresie w jakim formułując zarzut naruszenia prawa materialnego w postaci art. 6 ust 1 pkt 4 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U z 2009r. nr 167 poz.1322) twierdzi, że wnioskodawczyni na skutek wypadku przy pracy nie doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, który uzasadniałby przyznanie jednorazowego odszkodowania.

Odnosząc się do zarzutów apelacyjnych należy zauważyć, iż mimo, że w części wstępnej apelacji organ rentowy zarzuca jedynie naruszenie art. 6 ust 1 pkt 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, nie mniej już z uzasadnienia apelacji wynika, iż główny zarzut dotyczy tego, że Sąd Rejonowy oparł się na zakwestionowanej opinii biegłej neurolog, w zakresie rozpoznania utrwalonych zaburzeń adaptacyjnych, bez wyjaśnienia niespójności wniosków końcowych opinii biegłej z dokumentacją medyczną. W istocie zatem apelujący zarzuca błąd w ustaleniach stanu faktycznego przez Sąd Rejonowy w zakresie powstania długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy, co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia prawa materialnego tj. art. 6 ust. 1 pkt 4 cytowanej wyżej ustawy.

Ma rację organ rentowy, iż opinia biegłej neurolog A. P., na wnioskach końcowych której oparł się Sąd Rejonowy, nie była należyście i wystarczająco uzasadniona. Biegła rozpoznając u wnioskodawczyni cerebrastenię pourazową

wywiódła ją li tylko ze stwierdzonych u badanej pourazowych bólów i zawrotów głowy oraz bólów karku, co – jak wynika z przeprowadzonej przez Sąd II instancji w uwzględnieniu wniosku organu rentowego opinii biegłej neurolog B. S. - nie jest wystarczające do postawienia takiego rozpoznania. Biegła B. S. szczegółowo wyjaśniła, że pourazowe bóle i zawroty głowy mieszczą się pod pozycją 10a załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. tylko wówczas, gdy są objawem zaburzeń adaptacyjnych będących następstwem przebytego wstrząśnienia mózgu (cerebrastenii pourazowej) lub przebytego urazu uogólnionego (wówczas bólowi i zawrotom głowy towarzyszą zaburzenia snu, lęki, zaburzenia depresyjne – zespół tych objawów określa się mianem nerwicy pourazowej, zespołu stresu pourazowego). Tymczasem wnioskodawczyni – jak wynika z dokumentacji medycznej- nie doznała na skutek wypadku przy pracy wstrząśnienia mózgu. A zatem występujące u niej po wypadku bóle i zawroty głowy z pewnością nie świadczą o cerebrestanii pourazowej, jak błędnie przyjęła biegła A. P.. Bólom i zawrotom głowy wnioskodawczyni nigdy też nie towarzyszyły zaburzenia snu, lęki oraz zaburzenia depresyjne, co definitywnie wyklucza zakwalifikowanie pourazowego zespołu bólowego z poz. 10a. Powyższe zdaniem biegłej B. S. przemawia za tym, że występujące u wnioskodawczyni pourazowe bóle i zawroty głowy po przebyłym urazie głowy są objawem przebytego urazu odcinka szyjnego kręgosłupa. Przy takim schorzeniu, które określa się mianem pourazowego zespołu szyjnego z pkt 94a, bóle i zawroty głowy występują równocześnie z bólami odcinka szyjnego, często promieniującymi do barków, bólami korzeniowymi kończyn górnych, drętwieniem rąk. O prawidłowości postawionego przez biegłą B. S. rozpoznania świadczy fakt, że wnioskodawczyni już od 22 marca 2013 roku (cztery dni po przebyłym urazie) poza bólem głowy, zgłaszała ból odcinka szyjnego kręgosłupa, co zostało odnotowane w dokumentacji leczenia w Poradni Neurologicznej. Przy kolejnych wizytach odnotowano skargi na bóle promieniujące z odcinka szyjnego do barków oraz drętwienie palców III i IV obu rąk, w badaniu przedmiotowym natomiast stwierdzano objawy korzeniowe w zakresie kończyn górnych. Skarżąca była leczona z rozpoznaniem „pourazowe bóle i zawroty głowy, zespół szyjno-barkowy obustronny pourazowy”. Nie odnotowywano natomiast objawów nerwicowych.

Mechanizm urazu, doznane obrażenia, charakter utrzymujących się dolegliwości, stwierdzane wówczas objawy korzeniowe – uzasadniały rozpoznanie przez biegłą B. S. przebytego pourazowego zespołu bólowego korzeniowego z odcinka szyjnego oraz ocenę uszczerbku na zdrowiu z pkt 94a (urazowe zespoły korzonkowe – bólowe, ruchowe, czuciowe i mieszane), a nie 10a, jak to błędnie oceniła biegła A. P..

Nie mniej pomijając rozbieżność opinii biegłych w zakresie zakwalifikowania doznanego przez wnioskodawczynię na skutek wypadku przy pracy urazu pod konkretną pozycję załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r, nie można zapominać o tym, że biegli neurologi byli zgodni co do tego, że wnioskodawczyni na skutek wypadku przy pracy doznała bólów i zawrotów głowy, które spowodowały u niej długotrwały uszczerbek na zdrowiu.

Organ rentowy nie może zatem nadal utrzymywać, że wnioskodawczyni nie udowodniła, aby na skutek wypadku przy pracy doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, w oparciu li tylko o to, że lekarz orzecznik i komisja lekarska ZUS takiego uszczerbku nie stwierdzili.

Okoliczność, że lekarz orzecznik i komisja ZUS nie ustaliła uszczerbku na zdrowiu wnioskodawczyni z tytułu wypadku przy pracy, nie jest wystarczające do skutecznego zakwestionowania opinii sądowych. Należy bowiem podkreślić, że zarówno opinia lekarza orzecznika ZUS jak i opinia komisji lekarskiej ZUS nie są dokumentami urzędowymi w rozumieniu art. 244 k.p.c., a zatem nie korzystają z domniemania prawdziwości i autentyczności. Opinie te są dokumentami prywatnymi, które stanowią jedynie dowód tego, że osoba która je podpisała złożyła oświadczenie w nim zawarte (art. 245 k.p.c.). Ponieważ wnioskodawczyni zaprzeczała prawdziwości tych dokumentów (spór dotyczył dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca), ciężar wykazania prawdziwości tego dokumentu prywatnego w myśl art. 253 zd. 2 k.p.c. spoczywał na organie rentowym jako osobie, która chce z tego dokumentu skorzystać.

Organ rentowy temu nie sprostął, gdyż przeprowadzone postępowanie dowodowe w postaci dwóch opinii neurologicznych wykazało, że wnioskodawczyni – wbrew odmiennym twierdzeniom apelującego- na skutek wypadku przy pracy doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Nie potwierdziły się bowiem zarzuty organu rentowego, że występujące u wnioskodawczyni bóle i zawroty głowy są wyłącznie konsekwencją występującego u niej przed

wypadkiem samoistnego schorzenia neurologicznego pod postacią Anomalii K.. Schorzenie to li tylko ujawniło się na skutek wypadku przy pracy, co potwierdziła biegła neurolog B. S., ale nie jest ono wyłącznie odpowiedzialne za stan zdrowia wnioskodawczyni po wypadku, jak chce organ rentowy. Z uwagi na istnienie schorzenia samoistnego przed wypadkiem i nakładanie się tej choroby na schorzenie będące następstwem wypadku przy pracy, ustalony na 6% łączny uszczerbek na zdrowiu, biegła B. S. pomniejszyła o uszczerbek wywołany li tylko chorobą samoistną, który został przez nią określony w opinii na 2%. W konsekwencji dało to możliwość ustalenia wysokości uszczerbku na zdrowiu (4%), który jest konsekwencją wyłącznie wypadku przy pracy.

Zgłoszone zarzuty do opinii biegłej neurolog B. S. nie pozbawia jej mocy dowodowej, jak chce organ rentowy. Tym bardziej jeśli zarzuty są li tylko polemiką z prawidłowymi wnioskami opinii, jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Biegła neurolog B. S. ustalając na podstawie poz. 94 a) załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. wysokość uszczerbku na zdrowiu związanego z wypadkiem pod postacią urazowych zespołów korzonkowych (bólowych, ruchowych, czuciowych lub mieszanych) uwzględniła – wbrew zarzutom organu rentowego – fakt występowania u wnioskodawczyni jeszcze przed wypadkiem Anomalii K., a zatem chorobę samoistną. Biegła przekonywująco umotywowała w opinii dlaczego pomimo stwierdzonych wcześniej ubytków, przyjęła u wnioskodawczyni 4% długotrwały uszczerbek na zdrowiu **jako związany wyłącznie z wypadkiem**, a nie z chorobą samoistną. Choroba samoistna wnioskodawczyni przed wypadkiem pozostawała bowiem w całkowitym ukryciu, wnioskodawczyni nie miała żadnych dolegliwości bólowych ze strony kręgosłupa szyjnego, a pojawiły się one i to od razu w znacznym nasileniu dopiero po wypadku i utrzymują do chwili obecnej. Ustalony przez biegłą w opinii uszczerbek na zdrowiu w wysokości 4% nie przekracza wymienionych w pozycji 94a) załącznika granic, które oscylują od 5 do 20%. Wręcz przeciwnie właśnie z uwagi na uwzględnienie schorzenia samoistnego uszczerbek ten jest niższy od dolnej granicy uszczerbku wymienionej w poz. 94a.

Organ rentowy nie wykazał zatem, aby ustalony przez biegłą na 4% długotrwały uszczerbek na zdrowiu nie był konsekwencją wypadku przy pracy, a wyłącznie choroby samoistnej.

Za gołosłowne Sąd Okręgowy uznał także twierdzenia apelującego, że kolejne zaostrzenie choroby, które wystąpiło u wnioskodawczyni po trzech miesiącach od zakończenia ok. 6 miesięcznego leczenia po wypadku, nie ma związku z przebyłym wypadkiem, co zdaniem organu rentowego wyklucza przyjęcie długotrwałości uszczerbku na zdrowiu. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się bowiem zgodnie z art. 11 ustęp 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

Jak już wyżej podkreślano doznany na skutek wypadku przy pracy uraz był czynnikiem, który ujawnił chorobę samoistną (Anomalia K.) oraz spowodował powstanie pourazowego zespołu bólów i zawrotów głowy. Obecnie to te dwa schorzenia (choroba samoistna i uraz związany z wypadkiem), jako wzajemnie się na siebie nakładające, kształtują stan zdrowia ubezpieczonej. W konsekwencji należy podzielić opinię neurologa B. S., że nawrót dolegliwości bólowych u ubezpieczonej, podobnie jak ustalony uszczerbek, ma związek nie tylko z chorobą samoistną, ale także z urazem doznany na skutek wypadku przy pracy. Prowadzi to do wniosku, że doznany przez ubezpieczoną uszczerbek na zdrowiu spełnia kryteria długotrwałości z art. 11 ustęp 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, gdyż schorzenie to upośledziło czynności organizmu ubezpieczonej na okres przekraczający 6 miesięcy.

Biorąc pod uwagę, że biegła neurolog A. P. błędnie zakwalifikowała rozpoznane u wnioskodawczyni na skutek wypadku przy pracy schorzenia, a także nie pomniejszyła ustalonego uszczerbku na zdrowiu o uszczerbek wywołany chorobą samoistną, od których to wad wolna jest opinia biegłej neurolog B. S., Sąd w zakresie rozpoznanego schorzenia, wysokości uszczerbku oraz jego długotrwałości oparł się na tej ostatniej opinii.

Ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, w myśl art. 11 ustęp 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i

chorób zawodowych przysługuje jednorazowe odszkodowanie w wysokości 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Stosownie do treści art. 12 ustęp 5 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych do ustalenia wysokości jednorazowego odszkodowania, o którym mowa w ust. 1-4 art. 12 ustawy, przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie obowiązujące w dniu wydania decyzji o przyznaniu jednorazowego odszkodowania. Wysokość kwot jednorazowych odszkodowań, o których mowa w ust. 1-4 i art. 12 ustawy ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego (art. 14 ustęp 9 ustawy)

W dniu wydania zaskarżonej decyzji organu rentowego tj. w dniu 5 grudnia 2013r.r. zgodnie z obwieszczeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej z dnia 8 marca 2013 r. (M.P. z 19 marca 2013r., poz. 164) kwota jednorazowego odszkodowania wynosiła 704zł. za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, co daje sumę 2816zł. za 4% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Uwzględniając powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 386§1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok orzekając jak w punkcie 1 sentencji.

Biorąc pod uwagę bezzasadność zarzutów apelacji co do braku długotrwałego uszczerbku na zdrowiu związanego z wypadkiem przy pracy, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił w tym zakresie apelację.